

avanç més en la consecució de la igualtat respecte al Tractat d'Amsterdam.

Al si de la Unió Europea i com a complement als objectius de l'acció comunitària prevista per a la promoció de la igualtat entre dones i hòmens, es va aprovar la Decisió del Consell de 20 de desembre del 2000, per la qual s'establí un programa d'acció comunitària sobre l'estratègia a seguir en matèria d'igualtat entre hòmens i dones (2001-2005), destacant que s'hi articula l'avaluació de l'impacte en funció del sexe en distints àmbits d'intervenció de l'estratègia marc comunitària (vida econòmica, social, vida civil, rols, etc.), com una de les accions a mamprendre per a l'èxit dels objectius mencionats en el referit programa.

D'altra banda, la Comissió de la Unió Europea, davant de la constatació que decisions polítiques que, en principi, pareixen no sexistes, poden tindre un impacte diferent en les dones i en els hòmens, a pesar que la dita conseqüència ni estiguera prevista ni es desitjara, va aprovar una comunicació sobre la transversalitat «mainstreaming» com un primer pas cap a la realització del compromís de la Unió Europea d'integrar la perspectiva de gènere en el conjunt de les polítiques comunitàries, i va elaborar una «Guia per a l'Avaluació de l'Impacte en Funció del Gènere» dissenyada per a projectar-se al si de la Comissió a fi d'evitar conseqüències negatives no intencionals que afavorisquen situacions de discriminació i per a millorar la qualitat i l'eficàcia de les polítiques comunitàries.

Article primer. *Modificació de l'article 22.2 de la Llei 50/1997, de 27 de novembre, del Govern.*

Es modifica l'apartat 2 de l'article 22 de la Llei 50/1997, de 27 de novembre, del Govern, que quedarà redactat de la manera següent:

«2. El procediment d'elaboració de projectes de llei a què es referix l'apartat anterior, s'iniciarà en el ministeri o ministeris competents per mitjà de l'elaboració del corresponent avantprojecte, que anirà acompanyat per la memòria, els estudis o informes sobre la seua necessitat i oportunitat, un informe sobre l'impacte per raó de gènere de les mesures que s'hi establixen, així com per una memòria econòmica que continga l'estimació del cost a què donarà lloc.

En tot cas, la Secretaria General Tècnica haurà d'emetre un informe sobre els avantprojectes de llei.»

Article segon. *Modificació de l'article 24.1.b) de la Llei 50/1997, de 27 de novembre, del Govern.*

S'afeg un segon paràgraf en l'apartat 1.b) de l'article 24 de la Llei 50/1997, del Govern, amb la redacció següent:

«En tot cas, els reglaments hauran d'anar acompanyats d'un informe sobre l'impacte per raó de gènere de les mesures que s'hi s'establixen.»

Disposició derogatòria única.

Queden derogades totes les disposicions del mateix rang o de rang inferior que s'oposen a allò que s'ha establert en esta llei.

Disposició final única.

La present llei entrarà en vigor l'endemà de la seua publicació en el «Boletín Oficial del Estado».

Per tant,

Mane a tots els espanyols, particulars i autoritats, que complisquen esta llei i que la facen complir.

Madrid, 13 d'octubre del 2003.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

19747 *LLEI ORGÀNICA 12/2003, de 24 d'octubre, per la qual s'autoritza la ratificació del Tractat d'Adhesió a la Unió Europea de la República Txeca, la República d'Estònia, la República de Xipre, la República de Letònia, la República de Lituània, la República d'Hongria, la República de Malta, la República de Polònia, la República d'Eslovènia i la República Eslovaca.* («BOE» 257, de 27-10-2003.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegem i entenguen esta llei.

Sapieu: Que les Corts Generals han aprovat la llei orgànica següent i jo la sancione.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

Amb la firma a Atenes, el 16 d'abril del 2003, del Tractat d'Adhesió de la República Txeca, la República d'Estònia, la República de Xipre, la República de Letònia, la República de Lituània, la República d'Hongria, la República de Malta, la República de Polònia, la República d'Eslovènia i la República Eslovaca culmina un procés negociador, iniciat al començament de 1998, per a la integració dels dits països en la Unió Europea.

De conformitat amb el que preveu l'article 93 de la nostra Constitució, cal que la prestació del consentiment de l'Estat per a ratificar el referit Tractat d'Adhesió siga autoritzada per mitjà de llei orgànica, tal com va ocórrer amb motiu de l'adhesió de la República d'Àustria, la República de Finlàndia i del Regne de Suècia a la Unió Europea.

Article únic.

S'autoritza la ratificació pel Regne d'Espanya del Tractat, fet a Atenes el 16 d'abril del 2003, entre el Regne de Bèlgica, el Regne de Dinamarca, la República Federal d'Alemanya, la República Hel·lènica, el Regne d'Espanya, la República Francesa, Irlanda, la República Italiana, el Gran Ducat de Luxemburg, el Regne dels Països Baixos, la República d'Àustria, la República Portuguesa, la República de Finlàndia, el Regne de Suècia, el Regne Unit de Gran Bretanya i Irlanda del Nord, i la República Txeca, la República d'Estònia, la República de Xipre, la República de Letònia, la República de Lituània, la República d'Hongria, la República de Malta, la República de Polònia, la República d'Eslovènia i la República Eslovaca, relatiu a l'adhesió de la República Txeca, la República d'Estònia, la República de Xipre, la

República de Letònia, la República de Lituània, la República d'Hongria, la República de Malta, la República de Polònia, la República d'Eslovènia i la República Eslovaca a la Unió Europea.

Disposició final única.

La present Llei orgànica entrarà en vigor l'endemà de la seua publicació en el «Boletín Oficial del Estado».

Per tant,

Mane a tots els espanyols, particulars i autoritats, que complisquen esta Llei orgànica i que la facen complir.

Madrid, 24 d'octubre del 2003.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

19748 LLEI ORGÀNICA 13/2003, de 24 d'octubre, de reforma de la Llei d'Enjudiciament Criminal en matèria de presó provisional. («BOE» 257, de 27-10-2003.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegem i entenguen esta Llei.

Sapieu: Que les Corts Generals han aprovat la Llei orgànica següent i jo la sancione.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

I

Esta Llei orgànica té per objecte reformar la regulació de la presó provisional. Es tracta d'una institució que ha sigut objecte de diverses modificacions des de l'aprovació de la Constitució. Així, es van operar reformes de major o menor abast de la presó provisional per la Llei 16/1980, de 22 d'abril; la Llei Orgànica 7/1983, de 23 d'abril; la Llei Orgànica 10/1984, de 26 de desembre, i, en fi, la Llei Orgànica 5/1995, de 22 de maig. A pesar d'estes successives reformes, la presó provisional està necessitada d'una nova modificació, que no ha d'esperar a la reforma global del nostre enjudiciament criminal.

Entre els objectius del Pacte d'Estat per a la Reforma de la Justícia es troba el d'abordar «la reforma de la presó provisional, d'acord amb la jurisprudència del Tribunal Constitucional». La consecució d'este objectiu resulta apressant, perquè la jurisprudència del Tribunal Constitucional ha anat imposant requisits —amb el temps cada vegada més clars i exigents— perquè la institució de la presó provisional siga respectuosa amb el contingut essencial del dret a la llibertat, tal com es consagra en l'article 17 de la Constitució, i del dret a la presumpció d'innocència, consagrat en l'article 24.2. Com ha assenyalat l'Alt Tribunal des d'una de les seues primeres sentències, la presó provisional se situa «... entre el deure estatal de perseguir eficaçment el delictes, d'una banda, i el deure estatal d'assegurar l'àmbit de la llibertat del ciutadà, d'una altra...» (STC 41/1982).

Sobre la presó provisional hi ha al dia de hui —en efecte— un cos de jurisprudència constitucional que els nostres tribunals han d'aplicar quotidianament i que en alguns aspectes no troba el degut reflex en la regulació legal de la institució. La millor prova de la urgència amb què ha de ser escomesa la labor d'adequar la llei processal penal als postulats del Tribunal Constitucional en este tema és que el màxim intèrpret de la Constitució, en la sentència 47/2000, va elevar autoqüestió d'inconstitucionalitat sobre els articles 503 i 504 de la Llei d'Enjudiciament Criminal.

II

El Tribunal Constitucional, de manera gradual però unívoca, ha anat establint una sèrie de característiques que la presó provisional ha de complir en tot cas per a adequar-se als postulats de la nostra Constitució. D'entre estes, les que imposen majors exigències i obliguen a esta reforma parcial de la institució són la seua excepcionalitat i, sobretot, la seua proporcionalitat.

L'excepcionalitat de la presó provisional significa que en el nostre ordenament jurídic la regla general ha de ser la llibertat de l'imputat o acusat durant la contesa del procés penal i, conseqüentment, que la privació de llibertat ha de ser l'excepció. Per tant, no pot haver-hi més supòsits de presó provisional que els que la llei de manera taxativa i raonablement detallada preveja.

Importants també són les exigències que a la legislació imposa l'anomenat principi de proporcionalitat. Este principi reclama que les normes legals restrictives de drets fonamentals —i, en el que ara importa, la presó provisional, pel fet de ser restrictiva dels drets a la llibertat i a la presumpció d'innocència,— hagen de tindre un contingut tal que la limitació dels drets fonamentals que esta institució comporta siga proporcionada als fins que s'hi pretenen aconseguir.

En primer terme, la proporcionalitat —que constituïx un cànon de legitimitat de les restriccions de tot dret fonamental o llibertat pública— exigix adequació de la presó provisional a determinats fins.

Açò significa que no tota finalitat justifica la privació de llibertat de l'imputat o acusat durant un procés penal, sinó que esta dràstica mesura només és admissible per a la consecució de certs fins constitucionalment legítims: estos no són altres, segons el Tribunal Constitucional, que assegurar el normal desenvolupament del procés i l'execució del veredictes, així com evitar el risc de reiteració delictiva (STC 47/2000).

En segon terme, la proporcionalitat exigix no sols que la mesura siga adequada al compliment d'un fi constitucionalment legítim, sinó que el sacrifici que a la llibertat de la persona s'imposa siga raonable en comparació amb la importància del fi de la mesura (proporcionalitat en sentit estricte).

Esta Llei orgànica pretén donar resposta a eixa necessitat imperiosa d'adequar la nostra llei processal penal a les exigències constitucionals que s'acaben d'exposar.

III

Esta reforma du a terme un canvi notable en la regulació dels pressupòsits per a l'adopció de la presó provisional. En primer lloc, s'establix un límit mínim per a acordar la presó provisional d'un subjecte: així, la presó